

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 3^ο Τεύχος Αρ.4 – Νοεμβρίου 2009

«Ο ΤΗΡΩΝ»

ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ ✠ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΣΑΛΙΚΗ ✠

ΠΩΣ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΟΥ ✠ Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ ✠ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ: ΑΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ...

✠ ΑΓ. ΙΟΙ ΑΝΑΓΥΡΟΙ ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Ο γέροντας γεννήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1920 από ευσεβείς γονείς. Την Θεοδώρα από το Λιβίσι της Μικράς Ασίας και τον Σταύρο από την Ρόδο. Στις αρχές του 1922 «Τούρκοι πιάσανε τον πατέρα του ο οποίος οδηγήθηκε στα βάθη της Ασίας. Μετά την καταστροφή η οικογένεια του ακολούθησε τον σκληρό δρόμο της προσφυγιάς.

Το καράβι τους μετέφερε στην Ιτέα και από εκεί πήγαν στην Άμφισσα Εκεί για καλή τους τύχη το 1925 βρήκαν τον πατέρα του μικρού Ιακώβου και μαζί πλέον η οικογένεια μετακινήθηκε στο χωριό Φαράκλα της Εύβοιας.

Ο μικρός Ιάκωβος ήταν επτά χρονών και είχε μάθει απέξω την θεία Λειτουργία χωρίς να γνωρίζει γράμματα. Το 1927 πήγε σχολείο και διακρίθηκε για τις επιδόσεις του. Η αγάπη του για την εκκλησία ήταν έκδηλη. Την ίδια χρονιά εμφανίστηκε μπροστά του η Αγία Παρασκευή και του φανέρωσε το λαμπρό εκκλησιαστικό του μέλλον ενώ συχνά διάβαζε ευχές, προσευχόταν και θεράπευε συγχωριανούς του.

Το 1933 τελείωσε το δημοτικό αλλά οι οικονομικές δυσκολίες της οικογένειας του δεν του επέτρεψαν να συνεχίσει στο γυμνάσιο. Το 1947 ο Ιάκωβος πήγε στρατιώτης. Τα πειράγματα των συναδέλφων του που του είχαν βγάλει το παρατσούκλι ο «πάτερ Ιάκωβος» αλλά και ο χλευασμός τους δεν τον πτοούσαν. Ο διοικητής του τον εκτιμούσε ιδιαίτερα και ήταν από τους λίγους που κατάλαβε το λαμπρό μέλλον που θα είχε το νεαρό προσφυγόπουλο. Μετά την απόλυση του από το στρατό (1949) ο Ιάκωβος σε ηλικία 29 χρονών χάνει και τον πατέρα του.

Έχοντας εκπληρώσει την επιθυμία της μητέρας του, να παντρεύει την αδελφή του το Νοέμβριο του 1952 προσέρχεται στο μοναστήρι του Οσίου Δαβίδ στις Ροβιές, για να εκπληρώσει και την δική του επιθυμία. Αρχική επιθυμία του π. Ιακώβου ήταν να πάει στους Αγίους Τόπους κι εκεί να ζήσει στην Έρημο ως Ασκητής. Θεώρησε όμως καλό πριν ξεκινήσει για τους Αγίους Τόπους να επισκεφθεί το μοναστήρι του Οσίου Δαυίδ, για να ζητήσει τη βοήθεια και τη μεσιτεία του οσίου. Η ολοζώντανη όμως εμφάνιση ενώπιον του με την άφιξη του εκεί του ίδιου του οσίου Δαυίδ πού τον υποδέχθηκε και η ουράνια και παραδείσια πολιτεία των ασκητών πού είδε μπροστά του σε δράμα, αντί του παλαιού και ερειπωμένου Μοναστηριού πού υπήρχε στην πραγματικότητα, τον έκαναν να υποσχεθεί στον Άγιο, ότι θα παραμείνει στη Μονή, όπως και παρέμεινε.

Σε ηλικία 32 ετών πλέον ο Ιάκωβος γίνεται δόκιμος μοναχός και στις 19 Δεκεμβρίου 1952 στην Χαλκίδα ο Μητροπολίτης Γρηγόριος τον χειροτόνησε ιερέα. Έτσι συνέχισε η ζωή του ασκητή Ιακώβου, εργασία στο μοναστήρι, προσευχή στο ασκητήριο του Οσίου Δαβίδ, οι θεοπτικές και θαύματα τα οποία με τον καιρό πλήθαιναν. Ο βαθμός άσκησης του ήλθε σε υψηλά πνευματικά επίπεδα και πολλές φορές οι δαίμονες τον έδειραν βάνανυσα. Ο ίδιος έβλεπε και συνομιλούσε συχνά με τους οσίους Δαβίδ και Ιωάννη Ρώσο, ενώ το προορατικό του χάρισμα ήταν σπουδαίο.

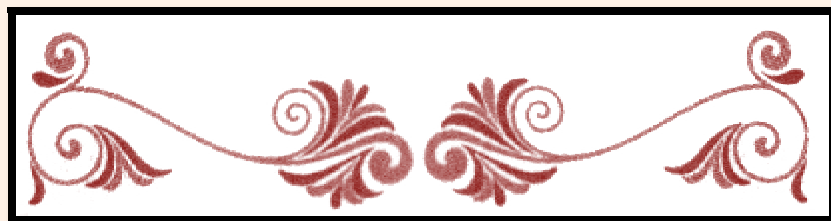
Στις 25 Ιουνίου 1975 ο γέροντας Ιάκωβος ανέλαβε το πηδάλιο της μονής της μετανοίας του. Από την λιτοδίαιτη και ασκητική ζωή η υγεία Του άρχισε να κλονίζεται. Οι φλέβες του ποδιών του ήταν σάπιες, έκανε εγχείριση Βουβωνοκήλης, σκωληκοειδίτιδας, προστάτη,

καρδιάς και σύμφωνα με τις μαρτυρίες του καθηγητή Κρεμαστινού που του έβαλε τον βηματοδότη «...η θεία δύναμη κρατούσε τον παππού...».

Από το 1990 και μετά ο γέροντας δεν είχε πλέον δυνάμεις και οι κρίσεις στην υγεία του αυξήθηκαν. Τον Σεπτέμβριο του 1991 μετά από μικρο-εμφράγματα νοσηλεύθηκε στο Γενικό Κρατικό. Επιστρέφοντας στην μονή έπαθε φλεγμονή η οποία εξελίχτηκε σε πνευμονία.

Το πρωί της 21ης Νοεμβρίου 1991 πήγε στην ακολουθία, έφαλε και κοινώνησε. Μετά εξομολόγησε μερικούς πιστούς και έκανε τον γύρο της μονής εσωτερικά και εξωτερικά. Μόλις ήλθαν οι πατέρες ο γέροντας προσπάθησε να σηκωθεί, αλλά ζαλίστηκε. Η αναπνοή του βάρυνε, ο σφυγμός του εξασθένησε και από τα χείλη του βγήκε ένα μικρό φύσημα. Ο γέροντας είχε πάρει πλέον τον δρόμο για την μακαρία ζωή.

Την επόμενη μέρα χιλιάδες κόσμου κατέκλυσαν το μοναστήρι, κληρικοί όλων των βαθμίδων, πνευματικοπαίδια του γέροντα από όλη την Ελλάδα, ήλθαν να δώσουν τον τελευταίο ασπασμό. Η αυλή της μονής ήταν κατάμεστη. Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλλη στο ύπαιθρο και μετά από τους επικήδειους λόγους, ο πρώην Κεφαλληνίας Προκόπιος είπε να υψώσουν το φέρετρο ψηλά να δουν α πιστοί τον Όσιο γέροντα. Μόλις είδαν οι χιλιάδες των πιστών το ιερό λείψανο με μία φωνή κραύγασαν « Άγιος, Άγιος». Εμείς αιτούμεθα από τον γέροντα Όσιο Ιάκωβο να μας προστατεύει και να πρεσβεύει υπέρ ημών στον Κύριο και Θεό μας.

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΣΑΛΙΚΗ

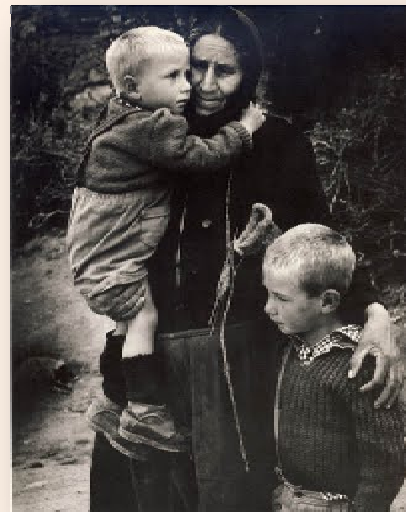
Συνεχής η θαυματουργική παρουσία του π. Ιάκωβου Τσαλίκη στους πιστούς.

Ο ιερέυς π. Ιωάννης Βερνέζος, εφημέριος του Προσκυνηματικού Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου στο Προκόπι της Ευβοίας ανέφερε τα εξής: «Είχα ένα ογκίδιο στο δεξί μου χέρι. Έκτος των κινδύνων πού έκρυβε, ήταν και αντιαισθητικό. Γι' αυτό, όταν οι χριστιανοί μου φιλούσαν το χέρι, το κάλυπτα με το ράσο μου. Την ημέρα της κηδείας του Γέροντος Ιακώβου (22.11.1991) παρεκάλεσα το Γέροντα για το θέμα αυτό. Και καθώς ασπαζόμουν το ιερό σκήνωμα του, ακούμπησα το χέρι μου πάνω στο λείψανο του. Από εκείνη τη στιγμή το ογκίδιο άρχισε να υποχωρεί, ώσπου εξαφανίστηκε. Μεγάλη ή χάρη του οσίου Γέροντα. "Ας έχουμε την ευχή του!"».

Πως να εξασφαλίσεις τη ζωή του παιδιού σου

Στις μέρες μας ακούμε συχνά από γονείς τα εξής λόγια: «Θέλουμε να εξασφαλίσουμε τη ζωή του παιδιού μας». Γι αυτό εργάζονται πολύ σκληρά, για να μαζέψουν -συχνά αδίκως- χρήματα ή να μορφώσουν τα παιδιά τους προς την κατεύθυνση που, όπως νομίζουν, φέρνει τη μεγαλύτερη δυνατή φυσική ασφάλεια και υλική ευμάρεια. Αυτό γίνεται από τους λεγόμενους χριστιανούς! Ενεργούν έτσι διότι η αντίληψη τους για την πραγματική ζωή και την πραγματική εξασφάλιση της ζωής είναι εσφαλμένη.

Ίδού με ποιόν τρόπο μια αληθινή χριστιανή μητέρα προετοίμαζε το γιό της, τον άγιο Κλήμεντα Αγκύρας: «Κάνε μου την τιμή γιέ μου να σταθείς ανδρείος για το Χριστό, να Τον ομολογήσεις άφοβα και χωρίς δισταγμό! Ελπίζω μέσα στην καρδιά μου ότι σύντομα θα ανθίσει επάνω σου το στεφάνι του μαρτυρίου προς τιμή μου και προς σωτηρία πολλών. Μή φοβηθείς τις απειλές ή τα ξίφη ή τους πόνους ή τις πληγές ή την πυρά. Τίποτα να μη σε χωρίσει από το Χριστό, αλλά να κοιτάξεις προς τον ουρανό – από εκεί μπορείς να περιμένεις τη μεγάλη, αιώνια και πλούσια ανταμοιβή σου από το Θεό. Να φοβάσαι το μεγαλείο του Θεού· να φοβάσαι τη φρικτή κρίση Του· να φοβάσαι τον Παντεπόπτη Θεό· διότι όλοι εκείνοι που Τον αρνούνται θα λάβουν μισθαποδοσία φοβερή· το πυρ το άσβεστο και τον αιωνίως ακοίμητο σκόληκα. Ας είναι η ανταμοιβή μου από εσένα, γλυκίτατο παιδί μου, για τους πόνους με τους οποίους σε ανέθρεψα και σε μόρφωσα, αυτή: να κληθώ μητέρα ενός μάρτυρος. Μη λυπηθείς να χύσεις το αίμα σου, αυτό το αίμα που δέχθηκες από μένα, γιατί από εκεί θα λάβω και εγώ τιμή. Υπόταξε το σώμα σου στα βασανιστήρια και τότε θα συνευφραίνομαι ενώπιον του Κυρίου μας – σαν να υπέφερα κι εγώ γι' Αυτόν».

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Οχρίδας, Εκδ. Αθως, σ.223)

Η αξία του χαμόγελου

Δεν στοιχίζει τίποτα, όμως, δημιουργεί πολλά. Πλουτίζει αυτούς που του παίρνουν, χωρίς να φτωχαίνει αυτούς που το δίνουν. Μια στιγμούλα είναι η ζωή του και όμως η ανάμνηση του διαρκεί κάποιες φορές αιώνια.

Δεν υπάρχει κανένας τόσο πλούσιος, που να μπορεί να κάνει χωρίς αυτό, και κανένας τόσο φτωχός, όσο αυτοί που το στερούνται. Δημιουργεί ευτυχία μέσα στο σπίτι, συνδαυλίζει την καλή θέληση σε μια δουλειά και προσυπογράφει τη φιλία. Είναι μια ανάπαυση για τους κουρασμένους, ένα γλυκοχάραμα για τους αποθαρσυνμένους, ένα ηλιόφωτο για τους θλιμμένους και

το καλύτερο αντίδοτο που έχει η φύση για τις στενοχώριες.

Και όμως, δεν μπορείς να το αγοράσεις, να το ζητιανέψεις, να το δανειστείς ή να το κλέψεις, επειδή δεν ωφελεί σε τίποτα, εκτός αν στο χαρίσουν. Και, αν μέσα στη φούρια και στη φασαρία βρεθεί κάποιος, που από την πολλή του κούραση δεν σας χαρίσει ένα χαμόγελο, θα έχετε την καλοσύνη να αφήσετε ένα δικό σας.

Γιατί κανένας δεν έχει τόσο μεγάλη ανάγκη ένα χαμόγελο, όσο αυτός που δεν του απόμεινε κανένα για να το χαρίσει. Ωστε, να θέλετε να είστε αρεστός στους άλλους, ο κανόνος είναι: Χαμογελάτε».

<http://www.enoriaplateos.gr>

Συμβουλές: Αν ένα παιδί...

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην κριτική, μαθαίνει να κριτικάρει.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην έχθρα, μαθαίνει να καυγαδίζει.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην ειρωνεία,
μαθαίνει να είναι ντροπαλό.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην ντροπή,
μαθαίνει να αισθάνεται ένοχο.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην κατανόηση,
μαθαίνει να είναι υπομονετικό.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην ενθάρρυνση, μαθαίνει να έχει εμπιστοσύνη.

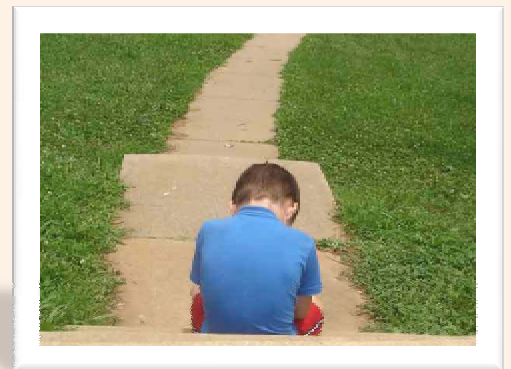
Αν ένα παιδί ζει μέσα στον έπαινο, μαθαίνει να εκτιμά.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην δικαιοσύνη, μαθαίνει να είναι δίκαιο.

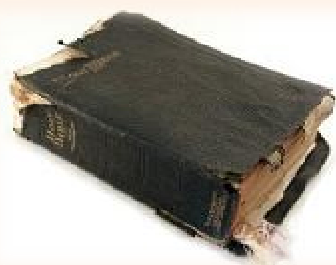
Αν ένα παιδί ζει μέσα στην ασφάλεια, μαθαίνει να πιστεύει.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην επιδοκιμασία, μαθαίνει να έχει αυτοεκτίμηση.

Αν ένα παιδί ζει μέσα στην παραδοχή και τα φιλιά, μαθαίνει να βρίσκει την
αγάπη μέσα στον κόσμο.

Πηγή: polemarchos.wordpress.com

«Κύριε Βασιλιά, δώρησέ μου να βλέπω τα
δικά μου πταίσματα και να μην κατακρίνω
τον αδερφό μου».

Αγιος Εφραίμ ο Σύρος

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ

Οι Άγιοι Ανάργυροι, Κοσμάς και Δαμιανός, ήταν αδέλφια και κατάγονταν από την Ασία. Η οικογένειά τους ήταν ευκατάστατη. Ο πατέρας τους ήταν ειδωλολάτρης στην αρχή. Αργότερα όμως πίστεψε στο Χριστό και έγινε χριστιανός. Από τότε που έγινε χριστιανός μόνο λίγο καιρό έζησε, διότι ύστερα από λίγο παρέδωσε το πνεύμα του στο Θεό. Τα παιδιά του τα άφησε στη θεία προστασία και στη φροντίδα της μητέρας τους. Η μητέρα τους ήταν η Θεοδότη. Από πολύ μικρή διακρινόταν για την ευσέβεια και την πίστη της στο Θεό. Προσπάθησε από την αρχή να μάθει στα παιδιά της τη Χριστιανική αλήθεια και έγινε η ίδια παράδειγμα προς μίμηση, όχι μόνο στα παιδιά της αλλά και στους γύρω της. Χρησιμοποίησε την περιουσία της για να σπουδάσει τα παιδιά της. Τα παιδιά της, από πολύ μικρά ακόμη, διακρίνονταν, μεταξύ των άλλων, για την επιμέλεια τους στα γράμματα. Η μητέρα τους προσευχόταν και παρακαλούσε το Θεό να τα φωτίζει.

Πράγματι τα αδέλφια Κοσμάς και Δαμιανός όταν πήγαν στην ιατρική, γνώριζαν δύο μόνο δρόμους. Αυτόν που οδηγούσε στην εκκλησία και τον δεύτερο που κατευθυνόταν προς τη σχολή.

Μετά το ορισμένο χρονικό διάστημα, βγήκαν και οι δύο γιατροί. Άξια τέκνα της μητέρας τους δεν θέλησαν να πλουτίσουν με το επάγγελμά τους σε βάρος των δυστυχισμένων ανθρώπων.

Το επάγγελμά τους το θεωρούσαν σαν υψηλό λειτούργημα και ιερή αποστολή. Χρήματα δεν έπαιρναν ποτέ. Το ενδιαφέρον τους, ήταν η θεραπεία του σώματος αλλά και της ψυχής. Θεωρούσαν σαν κύριο και πρώτο καθήκον τους τον ευαγγελισμό των ψυχών.

Οι Άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός με την τακτική τους, που δεν έπαιρναν χρήματα από τους αρρώστους, είχαν κατακτήσει όλη την περιοχή. Οι άνθρωποι δεν τους φώναζαν με το όνομά τους το πραγματικό, Κοσμά και Δαμιανό, αλλά Ανάργυρους. Η ελεημοσύνη, η φιλανθρωπία και η υπηρεσία τους προς τους συνανθρώπους τους ήταν χωρίς διακρίσεις. Σε όλους, πλούσιους και φτωχούς, παρείχαν δωρεάν τη θεραπεία. Γιάτρευαν και ξένους και ντόπιους, χωρίς καμμία διάκριση. Έτσι αξιώθηκαν να λάβουν από το Θεό το αποστολικό χάρισμα δηλαδή να θεραπεύουν θαυματουργικά με τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος. Η ταπείνωση των αγίων ήταν τόση, που περιτιούνταν μόνοι τους τις πληγές των ασθενών. Όχι μόνον ανθρώπους αλλά και ζώα, όταν τα έβλεπαν άρρωστα, τα θεράπευαν. Η Ιατρική επιστήμη την εποχή εκείνη δε μπορούσε να γιатρέψει ένα τυφλό, ένα χωλό ή να αναστήσει ένα νεκρό. Και όμως οι Άγιοι Ανάργυροι με τη δύναμη του Χριστού όλα τα πέτυχαν.

Όταν μόνοι τους δε μπορούσαν να θεραπεύσουν τις ψυχικές πληγές και τα μεγάλα τραύματα των ψυχών, καλούσαν σε βοήθεια τους πιο έμπειρους και συνετούς Ιερείς και Πνευματικούς.

Ποτέ δε δέχονταν ευχαριστίες. Συμβούλευαν τους ανθρώπους να ευχαριστούν το Θεό, γιατί απ' Αυτόν γίνονται όλες οι ευεργεσίες και οι θεραπείες. Η ζωή τους ήταν μια συνεχής προσφορά σε όσους είχαν την ανάγκη τους. Όταν οι άγιοι περιόδευαν στα μέρη της Ασίας, αρρώστησε ο Δαμιανός και σε λίγο τον πήρε ο Κύριος κοντά του. Τη ψυχή του την παρέλαβαν Άγγελοι και τη μετέφεραν στη Βασιλεία του Θεού. Το άγιο λείψάνό του, ο Κοσμάς μαζί με πολλούς άλλους, το ενταφίασαν εκεί. Σε λίγες μέρες πέθανε και ο Κοσμάς και τον έθαψαν μαζί με το Δαμιανό. Οι Άγιοι Ανάργυροι τιμώνται πολύ από την Εκκλησία. Η μνήμη τους γιορτάζεται την 1η Νοεμβρίου. Τους Αγίους Αναργύρους τους έχουν ανακηρύξει προστάτες τους τα νοσηλευτικά ιδρύματα, λόγω της μεγάλης τους αγάπης προς τους ασθενείς.

«Άγιοι Ανάργυροι και θαυματουργοί, επισκέψασθε τας ασθενείας ημών δωρεάν ελάβετε δωρεάν δότε ημίν».

Θεόδωρος Θεοδώρου

Βιβλιογραφία: Εκπαιδευτικό Λογισμικό για τη χριστιανική Αγωγή, *Το Σπίτι του Θεού*, Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού.

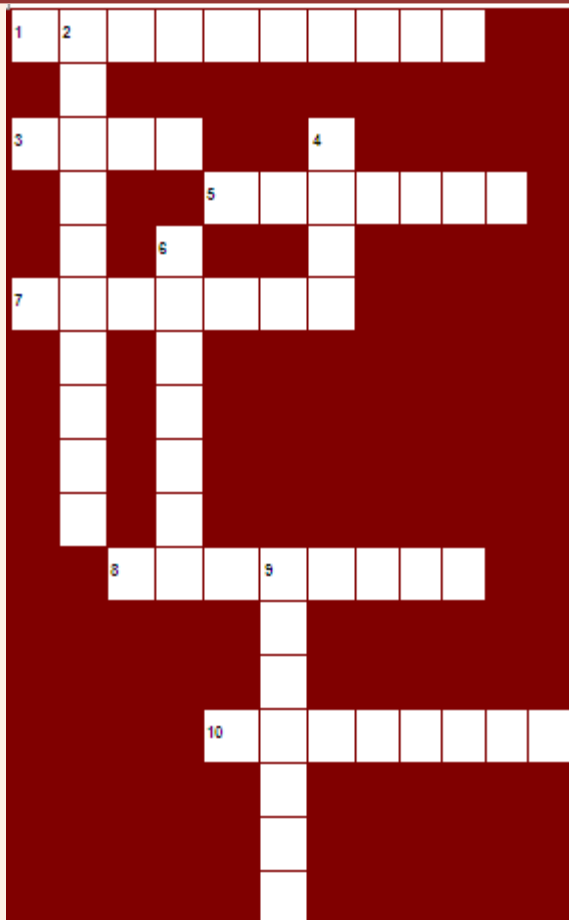
Οι κατηχητικές συνάξεις Μονής-Μοναγρουλλίου διοργανώνουν για πρώτη φορά μεγάλο διαγωνισμό φωτογραφίας με θέμα: « ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ».

Ο διαγωνισμός θα αποτελείται από τρία (3) θέματα. Τα θέματα αυτά είναι: **ΕΚΚΛΗΣΙΑ – ΖΩΗ – ΦΥΣΗ**. Όλοι οι ενδιαφερόμενοι να μας παραδώσουν τις φωτογραφίες

τους μέχρι το **Σάββατο 21^{ης} Νοεμβρίου 2009**. Για περισσότερες πληροφορίες στο 99134050 (π. Γεώργιος Κόρτας)

Ωράρια Λειτουργίας Κατηχητικών: Για παιδιά του Δημοτικού το κατηχητικό γίνεται στο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων κάθε Σάββατο η ώρα 4μ.μ. Για παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου το κατηχητικό γίνεται στην Εκκλησία του Αγ.Θεοδώρου κάθε Σάββατο η ώρα 4μ.μ. Τηλ. Επικοινωνίας : 99134050

Υπενθυμίζουμε ότι από την 15^{ην} Νοεμβρίου αρχίζει η νηστεία των Χριστουγέννων, η οποία διαρκεί μέχρι και την 24^{ην} Δεκεμβρίου. Κατά τη νηστεία αυτή **ΔΕΝ** τρώμε λάδι Τετάρτη και Παρασκευή. Κατάλυση ιχθύος γίνεται από την εορτή των Ειδοσίων της Θεοτόκου (21/11) μέχρι και του Αγίου Σπυρίδωνος (12/12) **μόνο** τα Σαββατοκυριακά.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΔΕΝ ΕΠΑΙΡΝΑΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΤΟΥΣ , ΓΤ' ΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΑΝ...
3. ΚΑΤΑΓΟΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ...
5. ΕΚΑΝΑΝ ΠΟΛΛΑ ...
7. ΜΗΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ
8. ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΠΙΟΥΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥΣ
10. Η ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΣΥΝΕΧΗΣ...

ΚΑΘΕΤΑ

2. ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΑΓΙΟΙ ΤΩΝ ... ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ
4. ΔΕ ΘΕΡΑΠΕΥΑΝ ΜΟΝΟ ΤΟ ΣΩΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ... ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
6. Ο ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΗΤΑΝ...
9. ΣΠΟΥΔΑΣΑΝ ...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

Ξεκινούν και φέτος οι ανά 15νήμερο πνευματικές ομιλίες που θα γίνονται στον Ιερό Ναό του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος. Για το μήνα Νοέμβριο οι ομιλίες θα γίνουν ως εξής: Τετάρτη 11 Νοεμβρίου 2009 με θέμα «Η σημασία της Νηστείας» και Τρίτη 24 Νοεμβρίου 2009 με θέμα «Η ευτυχία του ανθρώπου βρίσκεται στον Χριστό». Στις ομιλίες αυτές είναι όλοι ευπρόσδεκτοι. Οι ομιλίες θα αρχίζουν στις 6:00μ.μ. ενώ στις 5:00μ.μ θα τελεστεί ο Μικρός Παρακλητικός Κανόνας προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Μηνιαία Έκδοση Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Έτος 3ον - Τεύχος 4^{ον} Νοέμβριος 2009 «Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι –Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ.: 99134050.

Συνεργάτες Περιοδικού: Θεόδωρος Θεοδώρου

Παραεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων
(β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων . Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο και από την ιστοσελίδα <http://www.oodegr.com/> αλλά και από την επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού www.imlemesou.org

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη**

Χαράλαμπος, το οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>